

PICARD, Hendrik (eigenlijk Henri) (Antwerpen 18 maart 1883 – Antwerpen 23 augustus 1946). Broer van Antoon en Leo Picard.

Doorliep het atheneum te Antwerpen, studeerde daarna rechten, eerst aan de Rijksuniversiteit Gent, vervolgens te Brussel; hij was respectievelijk lid van de studentenverenigingen 't Zal wel gaan en Geen Taal Geen Vrijheid. In 1914 werd hij gemobiliseerd en week met zijn regiment uit naar Nederland waar hij zoals de andere Belgische militairen geïnterneerd werd.

Na de oorlog vestigde Picard zich als advocaat te

Hendrik Picard zetelde tussen 1921 en 1925 als Kamerlid voor de Frontpartij. Ondanks zijn afwijzing van het VNB werd hij via de kartellijst van het Vlaamsch Nationaal Blok verkozen tot senator (1936-1939). (AMVC)

Antwerpen en trad hij op als verdediger van ettelijke activisten (activisme) en ook van Adiel Debeuckelaere, de leider van de Frontbeweging die van hoogverraad werd beschuldigd. Picard verwierf er bekendheid door en genoot het vertrouwen van ex-Fronters en ex-activisten. Hij trad toe tot de Frontpartij waarvoor hij in 1921 de Kamerlijst in het arrondissement Antwerpen trok. Hij werd verkozen en zetelde in de Kamer tot 1925. Toen moest hij zijn kopplaats en zijn zetel afstaan aan Herman Vos, de coming man van de Antwerpse Frontpartij. Picard bleef actief in de partij. Toen in 1933 onderhandelingen werden gevoerd over de toetreding tot het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) weigerde Picard het democratische Godsvredestandpunt van het Front te verlaten, ook toen de belangrijkste bestuursleden naar het VNV overstapten. Ondanks zijn principiële bezwaren tegen het VNV aanvaardde hij in 1936 de kopplaats op de senaatslijst van het Vlaamsch Nationaal Blok, waarop in het arrondissement Antwerpen VNV'ers en Fronters kartel vormden. Picard werd als provinciaal senator verkozen en zetelde opnieuw in het parlement tot 1939. Aangezien de Antwerpse Frontpartij tegen die tijd totaal was gedesintegreerd en Picard bleef weigeren tot het VNV toe te treden kon hij zich niet herkiesbaar stellen. Hij trok zich terug uit de politiek en ook tijdens de bezetting bleef hij passief. Na de bevrijding trad hij weer op als advocaat van collaborateurs (collaboratie).

LITERATUUR: A.W. Willemsen, *Het Vlaams-nationalisme. De geschiedenis van de jaren 1914-1940*, 1969²; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, 4 dln., 1969.

LAMMERT BUNING* EN BRUNO DE WEVER